

mi a következő horoszkópot látjuk magunk előtt:

Január 10-én megkezdődik a képviselőház a munkásságát és tárgyalni fogja a sajtó-javaslatot. Az ellenzék továbbra is küzd a javaslat ellen, amelynek tárgyalása még körülbelül két hétig fog tartani. Január végén még néhány apró javaslat kerül napirendre és beadja a kormány az 1914—15-iki évi költségvetést. Igen valószínű, hogy a költségvetést a bizottságok hamar elintézik, ugyisintén a Ház is, miután az ellenzék — ha megmarad mai elvi álláspontján — nem vesz részt a tárgyalásban.

Február végén a Ház elé kerül a választókerületek új beosztásáról és a községi közigazgatás reformjáról, valamint a megyei közigazgatás reformjáról szóló három törvényjavaslat. Mivel az ellenzék mind a három javaslatot már a bizottságokban megobstruálja, a delegáció üléseivel kapcsolatban ezekkel a kérdésekkel foglalkoznak majd a bizottságok, — ha szükséges: permanens üléseken, mert a házszabályokban semmi intézkedés nincs arra nézve, hogy a bizottsági ülés meddig tartson.

A husvétii ünnepek után, április második felében összeülő képviselőházban fognak majd lezajlani a többség és kisebbség nagy csatái.

A Ház nyári szünete ezuttal attól függ, hogy az említett programmal mikorra végeznek.

Az őszre, illetőleg a téli ülésszakra marad mindaz a munka, ami nem nagyon sürgős ugyan, de amit a kormány még ezen az országgyűlésen akar elvégezni: nevezetesen a városi közigazgatás reformja, a vidéki rendőrség államosítása, a középiskola re-

formja, a magyar-horvát pénzügyi kiegyezés, az 1917-re esedékes magyar-osztrák kiegyezés és az 1917-ben lejáró összes kereskedelmi szerződések megújításának előkészítése, mert törvényeink értelmében ezeket az előkészítő munkákat legkésőbb 1915. január 1-én meg kell kezdeni.

Beszámoló a múlt esztendőről

— Elmondta:

Lázár György dr. polgármester. —

(Saját tudósítónktól.) Lázár György dr. polgármester állapotában a javulás olyan örömdetes, hogy január tizenötödikével a kezelő orvosa, Boross József dr. kórházi főorvos szerint is elfoglalhatja hivatalát. A környezete azonban, a mely a polgármestert a legteljesebb odaadással ápolja, ezt az időpontot korainak tartja, mert azt szeretné, hogy a polgármester a hosszas betegség után teljesen megerősödjön, a legfrissebb egészségben vegye át a város ügyeinek a vezetését. Ezért mindenáron ráakarják venni, hogy néhány hetet a Riviérán töltsön el és csak február közepe táján foglalja el a hivatalát. A polgármester állapota tartós javulásának a híre városszerte nagy örömet kelt s ebből az alkalomból, meg az új év alkalmából is mindenfelől a legmelegebb gratulációkkal halmozzák el. A polgármester az év utolsó napján, a következőket mondta munkatársainak a közigazgatás munkájáról és feladatairól:

— Tavalyi beszédemben jeleztem, hogy az 1913-as munkaév föladatának csak azokat a terveket tekintem, amelyekre háztartási födözetünk van. Ezeket — amint mon-

dottam — meg kell oldanunk még akkor is, hogyha a pénzügyi helyzet nem változik, mert ezek a lakosság újabb megterhelése nélkül költségvetésünk keretében megoldhatók. Amiket beszédem során mondtam, azokat az elmúlt esztendőben meg is valósítottuk. Nevezetesen: a csorvái műutat, a felsőközpont-dorozsmai utat kiépítettük, a Kálvária-utca—Temetői-utat rendeztük, a zádkány—központi ut kiépítése megtörtént, a központi—átokházai ut kiépítése szintén, megkezdtük a királyhalmi vadvizek levezetését, hozzáfogtunk a fogadalmi templom építéséhez, a város belterületén a tervbe vett utcákat szilárd burkolattal láttuk el, a külterületi posta is megkezdte működését. A kisteleki és ujszegedi műutak államosítása megtörtént, a közvilágítást is abban a mértékben fejlesztettük, amint azt a múlt évi beszédem során jeleztem. Megtörtént a Pillekörtöltési ut kiépítése, ide telepítették a honvédtüzérséget, rendezést nyert a városi tisztviselők fizetése, megalkottuk az új nyugdíj-szabályzatot, szóval tető alá kerültek mindazok a tervek, amiket múlt évi beszédemben az 1913-as év munkaprogramjába belevettem.

— Az idén az újév alkalmából sem az eddigi működésemről, sem pedig a jövő föladatairól részletes beszámolót nem tartok, részint a beleegyesem miatt, részint pedig azért, mert különben is *tisztújítás előtt állunk*. Január közepe táján már abban a helyzetben leszek, hogy újra elfoglalhatom hivatalomat s az a szándékom, hogy *a restauráció alkalmával egész tíz éves polgármesteri működésemről beszámolót tartok*, amelyben egyszermind fölölelem majd a jövő föladatait is.

Fraulein Frida vérpirosra pirult fel, a méltóság asszony pedig keményen mondta: — Szemtelen betyár! — Most gyorsan hajtsa ki a kuttyáját.

Most már odabenn volt a tekintetes ur. Néhányszor rászólt a vizslára:

— Pfiuj, Prik! — Az okos kutya ebből értett és lehajtott fővel sunnyogott ki a nyitva tartott ajtón.

A tekintetes ur pedig leült a fotelbe. Igen szertartásosan és komolyan beszélt:

— A megtért fiu van itt, kedves mama. Önnel van egy pár bizalmas szavam.

Fraulein Frida kérdőleg nézett a méltóság asszonyra, majd nesztelenül távozott.

— Tudniillik, kedves mama, én megbuktam, úgy mondják a hitelezőim. Én csak úgy, hogy: végeztem. Két ut van előtem, kedves mama: vagy föbelövöm magam és itt hagyom az én kis ősi hét szilvafámat a hitelezőimnek, vagy...

A tekintetes ur kérdőleg nézett az anyjára.

— Vagy? — kérdezte a méltóság asszony nyugodtan.

A falon, szemben Pál urral, nagy aranykeretes velencei tükör lógott. Abba nézett a tekintetes ur és végigsimogatta deres fejét. Egyszerre elszomorodott.

— Olyan ritkán látom magam tükörben, hogy szinte el is felejtettem, hogy az a második vagy, már nem is következhetik be. Legalább is nehezen. A házasság, kedves mama.

— Bizony maga megszüürkült, mint a

vén számár, — mondta a méltóság asszony hosszú hallgatás után.

A tekintetes ur sóhajtott és szinte komikusan mondta:

— Meg én, az idő eljár.

A méltóság asszonynak alig volt még fehér szál a hajában. Mint a gondtalanul, bánattalanul élő szép uriasszonyoknak. Felállt és járkálni kezdett a szobában. Rideg, hüvös volt a hangja:

— Az az egy bizonyos, hogy én nem segíthetek. Mert maga nem érdemli meg ezt tőlem. Erről többet ne is beszéljünk. Azonban úgy gondolom, hogy még nem késő visszapótolni azt, amit eddig elvesztett az életéből, ami csupa tivornya volt csak eddig. Ha megismerkedne a családi tűzhely melegével, akkor tán még ember lehetne magából. Érti, ember, aki betölthetné azt a rangot, ami születése után megilleti.

— Késő, — mondta Pál ur komolyan.

— Késő? — A méltóság asszony kiegyenesedett. — Kiskoru beszéd. Késő? — Negyven éves és így beszél.

A tekintetes ur a földre nézett. Nagyon szomorú lett e léha, vén korhely:

— Csak épen frázisnak használtam, a mint néha az újságnovellákban olvasom a meghalásnak e két nemét. Komolyan nem gondoltam rá.

A méltóság asszony toppantott a lábával:

— Ostobaság. Maga még mindig gyermek, Pál. Ha komolyan nem fog gondolkodni és csak mindig arra a leányra gondol, akit a házában tart, — akkor elpusztul.

— A Mariska szeret engem, — szölt Pál ur hirtelen.

A méltóság asszony az ajtóhoz lépett és kitárta:

— Ilyent ne mondjon nekem. Menjen, kérem. — De hogy a tekintetes ur nem mozdult, hát csak bezárta az ajtót. Csend lett. Pál a földre nézett. Olyan összetört, olyan szomorú volt, hogy az anyja csak megsajnálta és gyöngédebb lett.

— Gyermekek, — mondta halkan. — Meg akarja ölni magát, — az ostoba. Mikor mindent rendbe lehetne hozni egy kevés akarattal. Abból pedig nincs magának egy csöpp sem.

A tekintetes ur felállt. Néhány lépést tett. Komoran nézett a földre:

— Ha maga nem segít rajtam, anyám, akkor... Eh, — felkapta a fejét. — Én azt a nőt el nem hagyom. Nekem áldozta az ifjúságát. Egyszerű parasztnő — de szíve van. És ezzel vége.

A méltóság asszony összeszorította öklét: — Én pedig nem segítek.

A tekintetes ur kiment az ajtón.

III.

Voltaképen nem is regényhős a tekintetes ur, csak tönkrement ur, aki már körülgyönyörködte az életet és már csak a legislegvégén veszi észre, hogy egy meleg, szerető asszonyi szív volt mindig az oldalán. Mire most úgy gondol, mint akinek tartozik valamivel.

Azonban a tekintetes ur még sem tett semmi bolondot. Az udvaron pergett a dob

Ujévi vásár az „Angyal“-drogériában

Aki összes, a drogériában beszerezhető árukat nálam veszi meg, annak két koronán felüli bevásárlásnál **tíz százalék engedményt** adok

Széchenyi-tér 6.

Ujévi vásár az Angyal-drogériában.

Telefon: 523.